

Sygn. akt III RC 420/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Agnieszka Lubińska

Protokolant st. sekr. sąd. Agnieszka Meirowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2021 r. w G.

sprawy z powództwa **małoletniej A. C. działającej przez matkę M. S.**

przeciwko **G. C.**

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa od pozwanego G. C. na rzecz małoletniej powódki A. C. ur. (...) alimenty z kwoty 400,00 zł miesięcznie ustalonej ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Grudziądzu w dniu 29.10.2018 r. w sprawie o sygnaturze akt III RC 304/18 do kwoty **500,00 zł (pięćset złotych)** miesięcznie, płatne do dnia 10-ego każdego miesiąca z góry, do rąk ustawowego przedstawiciela małoletniej powódki – jej matki M. S., poczynając od dnia 20 października 2020 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego na rzecz małoletniej powódki kwotę 225,00 zł (dwieście dwadzieścia pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. kosztami sądowymi, od uiszczenia których powódka była zwolniona, obciąża Skarb Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 420/20

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka A. C., reprezentowana przez matkę M. S., wniosła pozew przeciwko G. C. o podwyższenie renty alimentacyjnej z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty 800 zł miesięcznie, płatnej do rąk matki małoletniej powódki z góry do 10. dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat. Jednocześnie wniosła o zabezpieczenie powództwa poprzez zasądzenie od pozwanego tymczasowej renty alimentacyjnej w kwocie 800 zł miesięcznie.

Swój pozew uzasadniła (k. 3-6 akt).

W odpowiedzi na pozew i wniosek o udzielenie zabezpieczenia pozwany G. C. wniosł o oddalenie powództwa i wniosku w całości. Swoje stanowisko w sprawie uzasadnił (k. 80-87 akt).

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2020 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia (k. 160 akt). W dniu 8 kwietnia 2021 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu w składzie trzyosobowym oddalił zażalenie małoletniej powódki na powyższe postanowienie (k. 245 akt).

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia A. C. urodziła się w dniu (...) i pochodzi z nieformalnego związku (...). Rodzice małoletniej rozstali się w czerwcu 2018 r.

Na mocy ugody sądowej zawartej w dniu 29 października 2018 r. przed Sądem Rejonowym w Grudziądzu w sprawie o sygn. akt III RC 304/18 G. C. zobowiązał się płacić na rzecz małoletniej A. C. rentę alimentacyjną w kwocie po 400 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 listopada 2018 r., płatne do 10. dnia każdego miesiąca, do rąk matki małoletniej M. S., z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności poszczególnych kwot.

W chwili ustalania wysokości renty alimentacyjnej małoletnia powódka miała ukończone 1 rok i 4 miesiące. Obecnie dziewczynka ma ukończone 3 lata i 10 miesięcy, i rozpoczęła edukację przedszkolną. Małoletnia jest zdrowym, prawidłowo rozwijającym się dzieckiem. Poza okresowymi przeziębieniami nie choruje i nie ma potrzeby przyjmowania na stałe żadnych leków. W przeszłości stwierdzono u niej alergię na białka mleka krowiego, jednak obecnie dziewczynka może spożywać wszystkie pokarmy. Codzienny trud wychowania i opieki nad małoletnią A. C. spoczywa na jej matce.

(okoliczności bezsporne, dowód:

- akt urodzenia małoletniej A. C. – k. 5 akt III RC 304/18,
- ugoda sądowa z dn. 29.10.2018 r. – k. 39 akt III RC 304/18,
- rachunki faktury – k. 17-66 akt,
- zeznania świadka K. S. – k. 241-242 akt,
- zeznania powódki M. S. – k. 183v, 249-250 akt.)

M. S. ur. (...) mieszka wraz z małoletnią córką w domu swoich rodziców. Ponosi połowę kosztów utrzymania nieruchomości, tj. kwotę około 400 zł miesięcznie. Obecnie pracuje w Zakładzie (...) w Ł. za wynagrodzeniem w kwocie około 2.000 zł netto miesięcznie. Wcześniej pracowała w salonie samochodowym za wyższym wynagrodzeniem, jednak musiała zmienić pracę w wyniku awantury, do której doszło na terenie salonu pomiędzy nią i pozwanym. Matka małoletniej korzysta z samochodu osobowego, który jest własnością jej ojca. Nie posiada żadnych nieruchomości. Matka małoletniej jest osobą zdrową, w pełni zdolną do pracy. Nie posiada innych dzieci niż małoletnia powódka.

G. C. ur. (...) z wykształcenia jest technikiem logistyki. W 2010 r. uległ wypadkowi komunikacyjnemu, w wyniku którego doznał licznych obrażeń ciała oraz amputowano mu lewą nogę. Od 2011 r. korzysta z protezy, której zakup został sfinansowany w znacznej mierze przez fundację. Obecnie proteza ta wymaga wymiany, jednak pozwanego nie stać na samodzielne sfinansowanie zakupu.

Ojciec małoletniej posiada zaświadczenie o całkowitej niezdolności do pracy. Z tego tytułu otrzymuje rentę w kwocie 1.025 zł netto. W kwietniu 2020 r. otrzymał dodatkowe roczne świadczenie pieniężne z ZUS w kwocie 1.200 zł. Od 2016 r. prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą, której przedmiotem jest transport samochodów z zagranicy do kraju. Przed wybuchem epidemii wirusa (...)2 pozwany miesięcznie sprowadzał do kraju około 10 samochodów, obecnie jest to od jednego do trzech samochodów w miesiącu. Ojciec małoletniej nie zatrudnia na stałe żadnych pracowników, a w prowadzeniu działalności pomaga mu rodzina. W 2020 r. osiągnął średni miesięczny dochód w kwocie około 1.900 zł brutto. W przeszłości działalność gospodarcza pozwanego przynosiła większe zyski, dlatego

pozwany nie planuje jej zawiesić lub zamknąć. Liczy, iż po uspokojeniu się sytuacji epidemiologicznej jego przychody wzrosną.

Pozwany jest właścicielem dwóch samochodów osobowych oraz lawety, które regularnie należy naprawiać. Jeden z tych samochodów od około roku nie jest użytkowany i nie posiada aktualnych badań technicznych. Ponadto na podstawie umowy leasingu korzysta z drugiej lawety oraz przyczepki. Ojciec małoletniej jest właścicielem nieruchomości w postaci działki budowlanej o wartości około 50.000 zł. W 2017 r. zaciągnął kredyt hipoteczny na budowę domu w kwocie około 330.000 zł. Dodatkowo wziął pożyczki konsumenckie na wykończenie nieruchomości. Mimo, iż budowa miała zakończyć się w lutym 2021 r. nieruchomość nie została dotychczas oddana do użytku. Pozwany co miesiąc spłaca raty kredytu hipotecznego, pożyczek konsumenckich oraz leasingu w kwocie około 3.000 zł. Część jego nieruchomości stanowi plac, na którym znajduje się kilka samochodów. Stanowią one własności jego znajomych, a pozwany nie otrzymuje żadnych środków z tytułu najmu.

G. C. mieszka z rodzicami, którzy wspierają go finansowo. Ponadto co miesiąc znaczne środki finansowe przekazuje mu brat oraz siostra. Ojciec małoletniej planuje zwrócić rodzeństwu otrzymane środki, gdy jego sytuacja finansowa się ustabilizuje. Ojciec małoletniej nie ponosi kosztów związanych z utrzymaniem swego miejsca zamieszkania oraz kosztów wyżywienia. Zasadniczo nie kupuje nowych ubrań. Ponosi wydatki związane z zakupem paliwa, naprawą posiadanych pojazdów oraz składek zdrowotnych i na ubezpieczenia społeczne.

Małoletnia powódka jest jego jedynym dzieckiem. Pozwany utrzymuje kontakt z córką. Dziewczynka spędza z nim dwa dni w miesiącu po 4 godziny. Wówczas pozwany ponosi koszty związane z wyżywieniem małoletniej oraz przywiezieniem jej do swego miejsca zamieszkania i odwiezieniem do domu. Pozwany nabył dla małoletniej ubrania, buty, kaptcie oraz zabawki, z których małoletnia korzysta będąc u niego w domu.

(okoliczności bezsporne, dowód:

- decyzja ZUS o waloryzacji renty – k. 88-89 akt,
- decyzja o przyznaniu dodatkowego świadczenia – k. 90 akt,
- orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k. 105 akt,
- pismo dot. protezy – k. 91 akt,
- PIT-36 za 2018 i 2019 r. – k. 92-102 akt,
- księga przychodów i rozchodów – k. 103-104, 197-234 akt
- zeznania świadka K. S. – k. 241-242 akt,
- zeznania świadka E. C. – k. 248-249 akt,
- zeznania powódki M. S. – k. 183v, 249-250 akt,
- zeznania pozwanego G. C. – k. 183v-184v, 250-251 akt.)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy oraz aktach sprawy III RC 304/18, dowody z zeznań świadków K. S. i E. C. oraz z przesłuchania stron.

Sąd zasadniczo uznał za wiarygodne dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Prawdziwość dokumentów nie budziła bowiem wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony. Duże wątpliwości w zakresie swojej przydatności

dowodowej budziły jedynie liczne rachunki przedstawione przez matkę małoletniej powódki, które miały świadczyć o wydatkach poczynionych na dziecko. Z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów wynika fakt dokonania płatności za różnego rodzaju produkty i usługi, jednak nie sposób stwierdzić czy faktycznie poniosła je matka małoletniej i w jakiej części zakupy te były przeznaczone dla dziecka. Sąd w tym zakresie wykazał więc daleko idącą nieufność i ostrożność.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków K. S. i E. C., bowiem były one logiczne, spójne i konsekwentne, a nadto znalazły odzwierciedlenie w zgromadzonym w toku postępowania materialne dowodowym.

Sąd dał wiarę w zeznaniom powódki M. S. i pozwanego G. C. w zakresie w jakim znalazło to odzwierciedlenie w ustalonym stanie faktycznym.

Przechodząc do rozważań prawnych należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej: k.r.o.) rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku (§ 2). Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (§ 3).

Zgodnie z praktyką sądową i doktryną prawniczą usprawiedliwione potrzeby uprawnionego dziecka są oceniane w stosunku do etapu życiowego tego dziecka, przy zestawieniu z zarobkami i majątkowymi możliwościami zobowiązanego rodzica. Poza tym należy przy interpretacji zakresu obowiązku alimentacyjnego mieć na uwadze treść art. 96 k.r.o, w szczególności, że rodzice są obowiązani troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień.

Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Kierując się tymi równorzędnymi przesłankami sąd ustala wysokość konkretnego obowiązku alimentacyjnego.

Podkreślić także należy, że rodzice są zobowiązani do podzielenia się z dzieckiem nawet najmniejszym dochodem, zaś obowiązkiem rodzica jest zaspokajanie potrzeb dziecka, zwłaszcza, gdy jest niepełnoletnie.

W myśl art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez "zmianę stosunków" należy rozumieć zmianę okoliczności istotnych z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i zakresu świadczeń alimentacyjnych (w szczególności określonych w art. 133 i 135 k.r.o.). Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności – na tle sytuacji ogólnej – mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego" (tak uchw. SN ((...)) z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, Nr 4).

W niniejszej sprawie alimenty były ostatnio ustalone na podstawie ugody sądowej zawartej w dniu 29 października 2018 r. przed Sądem Rejonowym w Grudziądzu w sprawie o sygn. akt III RC 304/18 i od tego czasu doszło do zmiany stosunków między stronami, w związku z czym żądanie zmiany wysokości alimentów od G. C. na rzecz małoletniej A. C. należało uznać za uzasadnione, choć w niższej wysokości niż to wskazano w żądaniu pozwu.

W przypadku małoletniej powódki w zakres jej usprawiedliwionych potrzeb wchodzi obecnie wydatki związane bezpośrednio z jej utrzymaniem, takie jak wydatki na wyżywienie, przedszkole, środki higieniczne, zdrowie, a także te

związane z utrzymaniem miejsca zamieszkania, w którym ulokowane jest jej centrum życiowe. Na uwadze mieć także należy rozwój psychofizyczny małoletniej, jej potrzebę zabawy i rozrywki.

Małoletnia liczy sobie niespełna 4 lata i w ocenie Sądu jej uzasadnione potrzeby zwiększyły się, a to z uwagi na rozwój psychofizyczny i rozpoczęcie edukacji przedszkolnej. Sąd uznał, że obecnie do usprawiedliwionych miesięcznych wydatków na utrzymanie małoletniej powódki należą:

- 100 zł tytułem zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych,
- 250 zł na wyżywienie,
- 270 zł tytułem wydatków z edukacją przedszkolną,
- 150 zł na odzież i obuwie,
- 50 zł na zakup środków czystości i kosmetyków,
- 50 zł na koszt zabawek,
- 50 zł na leki i leczenie.

Łączna kwota usprawiedliwionych potrzeb małoletniej A. C. wynosi około 920 zł.

Ustalając wysokość usprawiedliwionych potrzeb małoletniej Sąd kierował się zasadą, iż dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Należy uznać, że w realiach przedmiotowej sprawy należało dokonywać tych ustaleń w odniesieniu do stopy życiowej pozwanego. Każdy z rodziców winien bowiem zapewnić dziecku takie warunki, na jakie go stać przy wykorzystaniu swoich możliwości zarobkowych i majątkowych.

W ocenie Sądu celem zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych małoletniej powódki właściwa jest kwota 100 zł. Należy bowiem zauważyć, że na potrzeby małoletniej mogą składać się tylko te wydatki mieszkaniowe ponoszone przez matkę, które przekraczają koszty które ponosiłaby zamieszkując sama, a więc np. zwiększone zużycie prądu, wody, kosztów ogrzewania, wywozu śmieci. Matka powoda nie wykazała, aby fakt zamieszkiwania z małoletnią w domu jej rodziców zwiększał wydatki mieszkaniowe ponad kwotę 100 zł.

W zakresie kosztów wyżywienia Sąd uznał, że są one znacząco zawyżone. Małoletnia A. C. nie choruje na alergię pokarmowe i nie posiada żadnych specjalnych potrzeb żywieniowych. Koszty jej wyżywienia nie różnią się od kosztów wyżywienia przeciętnego dziecka w jej wieku. W oparciu o zasady doświadczenia życiowego Sąd przyjął za zasadną w tym zakresie kwotę około 250 zł, w szczególności, że część posiłków małoletnia spożywa w przedszkolu. Jeśli matka małoletniej ponosi wyższe wydatki w tym zakresie, np. poprzez zakup większej ilości słodyczy i przekąsek, to powinna liczyć się z koniecznością ich finansowania z własnych środków.

Sąd uznał za uzasadniony wydatek w kwocie 270 zł związany z edukacją przedszkolną. Pozwana deklarowała, że małoletniej przysługuje w tym zakresie dofinansowanie z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, jednak nie poczynił żadnych realnych działań, aby takie dodatkowe środki uzyskać.

Co do kosztu zabawek i rozrywki Sąd uznał je do kwoty 50 zł. Zważywszy na dotychczasową stopę życia małoletniej i jej wiek, kwota ta jawi się jako wystarczająca.

W ocenie Sądu powódka wykazała, że uzasadniona jest kwota 150 zł tytułem wydatków związanych z zakupem odzieży i obuwia. Przy ustalaniu tych wydatków Sąd miał na uwadze, że zakupu odzieży i obuwia nie dokonuje się co miesiąc, a w większych odstępach czasu. Wskazana kwota rocznie daje 1.800 zł, co powinno wystarczyć na zakup odzieży i obuwia dla niespełna czteroletniego dziecka. Sąd miał przy tym na uwadze, że pozwany również ponosi niewielkie wydatki w tym zakresie.

Odnosnie kosztów leczenia małoletniej A. za uzasadniony Sąd przyjął wydatek w wysokości 50 zł miesięcznie, co daje w stosunku rocznym kwotę 600 zł. Podana kwota powinna wystarczyć na zakup lekarstw na okresowe przeziębienia i wizyt u dentysty. Ponadto w ocenie Sądu małoletnia powódka powinna w większym zakresie korzystać ze świadczeń refundowanych przez NFZ, gdyż stopa życiowa rodziców dziecka nie uzasadnia – poza wyjątkowym sytuacjami – korzystania z prywatnej opieki zdrowotnej.

Małoletnia A. nie ma żadnych szczególnych potrzeb w zakresie środków czystości i kosmetyków, które byłyby droższe niż przeciętne. W ocenie Sądu należało uznać za uzasadniony miesięczny wydatek na ich zakup w kwocie około 50 zł.

W pozostałym zakresie, w ocenie Sądu, strona powodowa nie wykazała, aby konieczne było ponoszenie innych kosztów jej utrzymania. Podkreślenia wymaga, że koszty utrzymania małoletniej A. C. są zbliżone do kosztu utrzymania przeciętnego dziecka w jej wieku.

Ustalając wysokość alimentów zasądzonych od pozwanego G. C. Sąd doszedł do przekonania, że obciążenie go alimentami w kwocie 500 zł miesięcznie mieści się w jego możliwościach zarobkowych.

Podkreślić należy, że możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentacji nie wynikają z faktycznie osiągniętych zarobków i dochodów, ale stanowią środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych. W uzasadnieniu uchwały 7 sędziów SN z dnia 26 maja 1995 r., III CZP 178/94 (LEX nr 4233), Sąd Najwyższy podkreślił, że: "ustalenie możliwości zarobkowych (majątkowych) zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągnięte aktualnie przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania wyższego wynagrodzenia. Jeżeli zatem - najczęściej - wysokość alimentów sąd ustala na podstawie zarobków otrzymywanych przez pozwanego, to nie dlatego, że pomija dyspozycję art. 135 § 1 k.r.o., lecz z tej racji, że zarobki te odpowiadają możliwościom zobowiązanego. Wszystko to prowadzi to do konkluzji, że poza całokształtem okoliczności faktycznych, które w sprawie o alimenty sąd obowiązany jest wziąć pod uwagę, istnieje pewna sfera ocen, które odnoszą się do przypuszczenia, domysłu, a nie do faktów jako okoliczności rzeczywistych".

Podkreślić także należy, że rodzice są zobowiązani do podzielenia się z dzieckiem nawet najmniejszym dochodem, zaś obowiązkiem rodzica jest zaspokajanie potrzeb dziecka, zwłaszcza, gdy jest niepełnoletnie. Nawet niskie dochody nie zwalniają rodziców z płacenia alimentów - rodzice zmuszeni są dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że są w ogóle pozbawieni takiej możliwości, co może wymagać nawet poświęcenia części składników majątkowych.

Oceniając możliwości zarobkowe G. C. Sąd uznał, że kształtują się one na wyższym poziomie, niż podaje pozwany. Wprawdzie ojciec małoletniej posiada zaświadczenie o całkowitej niezdolności do pracy, jednak od kilku lat prowadzi działalność gospodarczą, która do momentu wprowadzenia obostrzeń epidemiologicznych przynosiła zyski. Pozwany miał w końcu odpowiednią zdolność kredytową aby zaciągnąć kredyt hipoteczny oraz kredyty konsumpcyjne na kilkadziesiąt tysięcy złotych. Ponadto wydatkował około 50.000 zł na zakup działki budowlanej. Jak sam wskazał, obecne trudności finansowe są przejściowe i związane bezpośrednio z epidemią wirusa (...)2. Faktem jest, że pozwany posiada wysokie zadłużenie, jednak okoliczność ta nie może mieć wpływu na wysokość renty alimentacyjnej, bowiem długi prywatne strony nie mają pierwszeństwa przed należnościami alimentacyjnymi. W ocenie Sądu pozwany mógłby uzyskać dodatkowe dochody poprzez np. wynajęcie placu, na którym stoją samochody jego znajomych oraz sprzedaż jednej z psujących się lawet i nieużywanego samochodu osobowego. Ojciec małoletniej nie przedstawił szczegółowych kwot dotyczących swoich dochodów i niezbędnych kosztów utrzymania, jednak mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego należało uznać, że kwota alimentów w wysokości 500 zł miesięcznie nie spowoduje nadmiernego obciążenia.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu, zasadne jest podwyższenie renty alimentacyjnej z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty 500 zł miesięcznie od dnia wniesienia pozwu. Sąd przyjął, że łączna kwota usprawiedliwionych potrzeb małoletniej A. C. wynosi około 920 zł. Z uwagi na fakt, że na matce małoletniej obecnie niemal w całości spoczywa trud

osobistego wychowania małoletniej, gdyż ojciec spędza z nią zaledwie dwa dni w miesiącu po 4 godziny, poznawany powinien być obciążony większą częścią tych kosztów. W ocenie Sądu kwota 500 zł alimentów od ojca pozwoli małoletniej powódce na życie na stopie życiowej zbliżonej do poziomu życia ojca oraz zaspokoi wszystkie jej niezbędne potrzeby.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w punkcie I. wyroku.

Sąd oddalił powództwo w pozostałej części, o czym orzekł w punkcie II. wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Przyczyną zastosowania regulacji objętej przepisem art. 102 k.p.c. były niewysokie dochody pozwanego oraz jego wysokie długi. Wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosiła 4.800 zł, jednak w ocenie Sądu należy uznać żądanie pozwu za wygórowane, co spowodowało zawyżenie stawki adwokackiej.

Zgodnie z treścią Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) obowiązującego w chwili wniesienia pozwu w sprawach o alimenty stawka minimalna wynosi 120 zł, a jeżeli obowiązek zwrotu kosztów obciąża osobę zobowiązaną do alimentów, to ustala się ją od wartości przedmiotu sprawy. Wysokość stawki adwokackiej w przedmiotowej sprawie w odniesieniu do pełnomocnika małoletniej powódki na podstawie § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie wynosiła 1.800 zł.

Powód wygrał proces w stosunku 25 %. W ocenie Sądu zasadne jest więc częściowe tylko obciążenie pozwanego kosztami procesu poniesionymi przez stronę powodową. Sąd zasądził w tym zakresie kwotę 225 zł, zaś w pozostałym zakresie nie obciążył pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda.

O nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd orzekł w punkcie IV wyroku, na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, obciążając nimi Skarb Państwa

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w punkcie V. wyroku na podstawie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.